

NOVI STAV

Pavao u drugom čitanju pokušava odgovoriti na pitanje kako će se dogoditi uskrsnuće, jer svi znamo da tjelesa sahranjena u grob nakon nekog vremena istrunu. *Kao što smo nosili sliku zemljanoču, nosit ćemo i nebeskoga* (1 Kor 15,49). Dakle, kao što živimo zemaljsku dimenziju života, živjet također i u nebesku – živjet ćemo nebeskim životom. Kako će to tijelo biti? Kao što je bilo tijelo Isusa uskrsloga. To je tijelo koje ih je fasciniralo; koje je prepričalo njih slabe i plašljive učenike.

Koji je put, kroz koja vrata se ulazi u takav način postojanja? O tim vratima govori danas Isus u Evandelju. Učenici kaže da trebaju zauzeti novi stav prema onima za koje smatraju da im čine zlo. Trebaju 4 stvari: ljubiti ih, činiti im dobro, blagoslivljati ih i moliti za njih!

Isus ne kaže da ih trebamo učiniti svojim prijateljima i gajiti za njih simpatije, jer simpatija je spontan osjećaj između bliskih osoba, koje se po nekim kvalitetama dodiruju. Isus traži da gledamo na njihovo dobro. Ljubiti ih znaci brinuti o njihovim interesima, potrebama. Tko je iskren priznat će da nije lako činiti dobro ni onom tko je nama činio dobro, nije uvijek lako ni na dobro uzvraćati dobrim a kamoli činiti ga nekom tko nam čini zlo.

Onima koji su zbumjeni Isus postavlja ključno pitanje: ako ljubite/činite dobro/pozajmljujete/ samo one koji to čine vama, što posebno činite? Oni koji to čine, nesumnjivo čine dobre stvari, ali iz računa. Njihovo je djelovanje proračunato, imaju računicu: ti meni –

ja tebi. U grč. originalu Isus zapravo pita: kakvo *milosrđe* u tom slučaju dijelite? Ovdje se nalazi poluga, kičma kršćanskog života. Jer i mi živimo od milosti Božje. Pred Bogom ne možemo ništa zaraditi.

Dakako, to što nam On daje milost ne treba nam postati noćna mora jer ne dijeli nevoljko i gundajući. On nas ljubi s veseljem, radujući nam se. Kršćanin dakle treba zahvaćati u taj bezdan ljubavi Božje, njome se u molitvi dati prožimati i onda je živjeti, učiniti je pokretačem svoga života. Zato Isus pita: ako dobro činimo samo onima koji čine i nama, kakvu milost tj. milosrđe dijelimo? Ne pita ni o čemu marginalnom nego nas pita za temelj na kojem počiva naš život. Nismo li možda uzalud primili milost Božju, nismo li njeni gramzljivi korisnici koji ne žele ništa naučiti nego sve sebično grabimo sebi? Ako jesmo, nećemo osiromašiti Boga, ali pitanje je kako ćemo u Kraljevstvo Božje, onaj svijet koji živi isključivo po principu milosrđa Božjeg? Isus nam, dakle, ne stavlja ove riječi pred nas da bi nas zbumio i tlačio. Te su nam riječi Radosna vijest o dobroti Oca nebeskog i o ljepoti Njegovog Kraljevstva, ali jasno daju do znanja koliko je Božji svijet drugaćiji od našeg, koliko smo od njega daleko, koliko još puta imamo prijeći da bismo bili zreli za nj.

Mnogi kršćani iskreno priznaju da ne uspijevaju ljubiti one koji su im činili zlo. Isus zato preporučuje molitvu. U njoj čovjek dobiva ono što inače nema. Ona gasi agresivnost, razoružava srce, daje nam osjetiti kako kuca srce Oca nebeskog i može u nama zapaliti

organj ljubavi. Ljubav prema neprijateljima je najviši stupanj ljubavi; ona je zapravo test koliko tko srca otvara Bogu, prazni ga od spontanih, instinktivnih nagona odmazde te se ispunja s onim Božnjim. Boga se ne može prevariti; Njega se ne može moliti drugo nego da udijeli dobra i onima koji nama čine zlo. Zapravo, možemo Ga moliti štogod hoćemo, ali trebamo znati da nas tada ne sluša, naše riječi tada promašuju. Zašto? On je Onaj koji daje kisu i Sunce dobrima i zlima (usp. Mt 5,45). Jednostavno, On tako živi; Njegov svijet je takav. Nema molitve koja bi mogla smanjiti Njegovu dobrotu. A ni Njegovu želju da i mi rastemo u dobroti, postajući sve više dobra djeca dobrog Oca nebeskog. I zato oni koji se jako mole i pobožni su, ali ne pristaju uz ove Isusove riječi ispada da mole Boga da ne moraju postati добри, da ih ne učini dobrima i bliskima sebi. Htjeti Boga učiniti suučesnikom u smanjivanju dobra! Kako bi na to mogao pristati On koji je sama dobrota? Ovim riječima Isus podučava svoje učenike, priprema u njihovim srcima početke novog svijeta da kad se pojavi ne budu pred njim stranci, da ih ne iznenadi i ne bude im nerazumljiv i tuđi, i da ne budu oni njemu tuđi. Neka ga već sada imaju u srcima i odmah ga prepoznaju kao svog. Kako bi Božji svijet njih mogao prepoznati kao svoje!

I.Č.

*Krug mržnje i zla u kojem se svi okrećemo jedni za drugima, netko mora prekinuti! I taj će čuti riječi:
"Blago tebi!"*

Kad sam rekao

Rekao sam Isusu: Tako sam daleko od mjesa gdje me želiš.

Blago je odgovorio: U redu je. Važno je da Otac, ti i ja hodamo zajedno.

Rekao sam Isusu: Ne znam tko sam.

Blago je odgovorio: U redu je. Ja znam tko si.

Rekao sam Isusu: Moja djela ne odražavaju moje srce.

Blago je odgovorio: U redu je. Moja to čine.

Rekao sam Isusu: Misli su mi iskvarene.

Blago je odgovorio: U redu je. Posluži se mojima neko vrijeme.

Rekao samo Isusu: Ne znam voljeti.

Blago je odgovorio: U redu je. Podučavat će te besplatno.

Drugoga čovjeka optužujemo zbog neznatnih pogrešaka, sebe opravdavamo i zbog velikih. Hoćemo vrlo skupo prodavati, a jeftino kupovati. U stvarima drugih mislimo da trebamo postupati po pravdi, a u našima milosrdno i s razumijevanjem. Očekujemo da se naše riječi blagonaklono prime, a riječi drugih stavljamo na vagu i osjećamo se povrijeđeni.

Sv. Franjo Saleški